

EDINOST

Izaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoludne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 4.50
za četrt leta 2.25

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tabaka v Trstu po 5 nov.
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbo brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost je morn.

V pojasnilo.

Zagovorniki smo vseslovenske vzajemnosti; o tem priča uvodni članek v zadnjem številki našega lista. To pa izvira iz prošnjajočega nas prepričanja, da smo sinovi jednega in istega naroda, naj že živimo v jednej ali drugoj onih dežela, po katerih je nas Slovence razdelila nemila usoda. Če tudi v tem trenutku ni mogoče podreti zemljepisnih, ločenih nas mej, moremo pa — in tudi moramo — na to delati, da se duševno drug druzemu približamo, da bode éutstrovjanje nas vseh jedno in isto. Prešiniti nas mora namreč dvojna zavest: prvič, da smo vsi člani jedne in iste družine, katerej je bilo usojeno, da se razkopi na vse štiri dele sveta — in drugič, da se bode družina ta prej ali slej zopet sešla v svojej rojstnej hiši, kjer bode potem v bratskej slogi in nekaljenej sreči preživel dolgo, nepretržno vrsto srečnih dnij.

Združenje vseh Slovencev je za trenutek sanjarstvo in utopija — odgovorili nam bodo prav gotovo naši oportunisti. To je res, za sedaj. Ali iz vida ne smemo pustiti tega svojega cilja. Združena Italija in združena Nemčija bili sti tudi že pred par desetletij — in celo pri takih, ki ja danes proslavljajo in obožujejo — utopiji; želje madžarskih šovinistov bile so tudi utopije, katere so pobijali uprav oni "modri" državniki, ki so potem tem utopijam po svojej moći pripomogli, da so se vresničile. Danes so vse te "utopije" zgodovinske istine.

Nam Slovencem velja neizprosen imperativ, da moramo vnemati in gojiti čut skupnosti in vzajemnosti med ljudstvom našim. Kjer-koli bi se hotel pokazati nesrečni separatizem, pobijati ga moramo z neutrudno eneržijo. Pomisliti nam je, da smo malošteviljen narod, in da nam je vsako, tudi najmanjšo stvarico započeti in

zavrsiti skupno, poslužujoc se vseh svojih sil, ki so nam na razpolaganje. Le takim potem bomo mogli napredovati, kajti vsak počitek v sedanjem bitanju narodov pri njih kulturnih naporih znači nazadek. Malo nas je in vsled tega nam tudi vi toliko sil na razpolaganje, kakor drugim, mogočnim, na vrhuncu svoje slave stojecim narodom; če pa še to, kar imamo, ne znamo združiti v primeren sklad, ako nesrečni separatizem ovira, da ne moremo koncentrovati sil svojih v skupno akcijo, potem pa ne smemo gojiti upanja, da se bi kedaj postavili na lastne noge, da bi kedaj živeli kot sloboden in napreden narod.

In če je tudi res, da je sedanja politička konstelacija našim željam po združenju neugodna, in da za sedaj ni upanja, da bi se družina Slovencev skoro sešla v skupnej hiši — katerej bi rekli: jedna, narodna upravna celota, — a kdo nam more ubraniti, da ne bi gojili duha duševne skupnosti, da ne bi vzajemno podpirali naporov v prospeku narodne omike in političke izobražbe. Gledo na naša kulturna nastojanja ne smemo biti ni Korošci, ni Štajarci, ni Kranjci ni Primorci, ampak le: Slovenci. Kar korigi jednemu delu te slovenske skupnosti,

prej ko prej na bolje obrne, je naša prva postava proti naseljevanju židov. Za postavo se je toplo potezel poslanec katera bi znala tu pa tam nastati, da smo Türk, povdarjajoč, kako rapidno da se namreč pričeli — govoreči o ljubljanskih židovstvu množi, osobito na Dunaju. Da kavarnah — lov na ljubljanske naročnike. O ne, Bog ne daj. Par ljubljanskih kavarnarjev bi nam izvestno ne pomoglo na noge, ako bi nam res tako trda šla. Ali stvar ima drugo, resno stran: nepoznanje razmer ob mejah in nepoznanje nevarnosti, ki tod preti koncentrovati sil svojih v skupno akcijo, potem pa ne smemo gojiti upanja, da se bi kedaj postavili na lastne noge, da bi kedaj živeli kot sloboden in napreden narod.

Za danes toliko v pojasnilo.

—t.—

Politični pregled.

Notranje dežele.

"Wiener Zeitung" objavila je zakon o varstvenih znamkah.

V seji državnega zbora dne 18. t. m. bila je zopet židovska debata. Pred to debato izročili so vladu došle petividimo, da preti pogibelj, treba je, da cije o pomanjkanju in bedi na priskočimo in pomorem vsi materialno Češkem s priporočilom, da se nanje ozira in moralno. Zanimati se moramo za vsako in so celo vladu pozvali, da s primerno malenkost, dogodivš se po slovenskih predlogu zahteva potreben kredit. No, tu krajnah. Po spoznanju vzbudilo se bode bi bila vladu prilika, da se v tej predlogi zanimanje in po zanimanju čut skupnosti spomni tudi naših ubogih Notranjih želja, po svojej moći pripomoči, da se e.v. Upamo, da bo tako storila, vsaj smo nedostatki odpravijo.

To je naše nepremakljivo prepričanje, šim poslancem. Ali morda vladu misli, da In ker ta čut na veliko škodo našo ni nam Slovencem tudi v tem pogledu zado-

stujejo same o bljube?

Potem so obravnavali o peticijah —

da se v tem pogledu došlo jih je nad 2000 — da se sklene

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglas in oznanila se račune po 8 nov. vrstca v pettu; za naslove z doljimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročino, reklamacije in inserate prima upravnštvo v ulici Carintia 28. Odprete reklamacije so preste poštne.

PODLISTEK.

Davorin Trstenjak.

(Dalje.)

Predno govorimo o njegovem raziskovanji na polji slovenske gospodovine in slovenskega bajeslovja, treba je omeniti na kratko, da se je častno vdeležil stolnica mariborske gimnazije l. 1858. Razun uže poprej omenjene ustanovitve podporne društva za dijake spisal je za spominski program obširno razpravo o božanstvih ognja v Slovanih, zložil je slavnosteni prolog, ki ga je govoril osmošolec g. Šuc *; začetek slöve:

Vred glasov raznih, kteri dnes donijo, V prečastnem zboru — tudi naš se čuje, Presladek mehek kakor strd nabran!

Iz rožic pisanih po pridnih b'čelah, itd.

Kakor se je pred kratkim povedalo ob Erjavci v njegovem životopisu, da je skoraj vse lepše slovenske pesmice znal na pamet, dasi je bil naravoslovec in ne v prvi vrsti slovenski jezikoslovec, tako

je imponoval Trstenjak po svojem ogromnem pomnežu glede posamezne osobe. V Mariboru in na Ptiju, kjer je služboval, je skoraj o vsakej nekoliko odličnejšej rodbini vedel čudovite podrobnosti. Si v razgovoru omenil mimogredé to ali ono osobo, on ji je znał očeta, deda in pradeda, odkod je doma itd.

Tak nenavaden pomnež ga je sposobil posebej za zgodovino.

Ker se je tedaj čutil posebno sposobnim za zgodovinsko raziskovanja, trudil se je neumorno, da bi razjasnil zgodovino Slovanov najstarejših dob, njih bajeslovje, da bi do dobra raziskal njih šege in navede.

Na težko prašanje „Kdo so bili star Norici in Panonci?“ trdil je on odločno, da so ti bili Slovani. To da bi dokazal, trdil se je, lahko se reče, vse svoje življenje; kajti razvidi se iz vseh večih zgodovinskih razprav njegovih, da mu je bilo zato mari, kako bi dodal pravih dokazov za svojo trditev. Ugodna prilika, da je mogel objavljati svoje spise, ponujala se mu je v Novicah, listu, ki ga je izdajal prijatelj mu dr. Bleiweis. V Novicah prišlo je na svitlo največ njegovih, spisov in sicer od leta 1853. do 1872. nič manj nego 168.

Prostor niti ne daje, da bi vsaj iz največjih njegovih zgodovinskih spisov „in nuce“ navajali dokaze, s katerimi je podpiral svojo trditev, da Slovenci niso prišli tako pozno v svoje sedanje sedeže, kajtor se je mislilo. Vreden vrstnik v tem preiskavanju mu je bil Hicinger, ki se glede tega ali onega dokaza ni vjemal z Trstenjakom; jedenkrat „in der Hitze des Gefechtes“ nekako zlovoljno trdeč, „da tudi ni vse tako trdo pribito“ kakor misli gospod Tr. je vendar povdarjal veliko važnost njegovih spisov. Kakor glede na Trstenjakove „Slovenske elemente v večnosti“ bi tudi tukaj kazalo, da bi kak slovensk zgodovinar posnel kritično plode njegovih preiskavanj.

Kako so razgrelle njegove preiskave srce Slovencem, kaže znani sonet Tomanov Trstenjaku in Hicingerju, sonet Ambidrava Trstenjaku samemu, pismo Šafaříkovo in Grimmovo Trstenjaku. Čitaj, častiti bralec, Šafaříkovo pismo *

„Visokočasti gospod! Z veseljem potrdim prejem Vaših zgodovinskih spisov o starih Slovencih, ki mi jih Vi in g. vrednik Novic“ blagovoljno pošljata. Iskreno se Vam zahvalujem za ti dragoceni dar. Saj

veste, da tudi jez sim v svojih slavenskih starožitnostih (1837) naj starejši nam znane stanovavče med deželami beneškega zatoka in tatranskih gor za Slavene naznali; al zoper to mnenje so se vzdignili nekteri zgodovinoslovci, sosebno nemški, in poslednjič tudi gosp. Wietersheim v svoji knjigi: „Vorgeschichte deutscher Nation, Leipzig 1852“. Vendar me ti može s svojimi dokazi niso prepričali, da bi odsopil od svojega mnenja. Za tolikanj več me veseli, da tako vredni preiskovalec, kakor ste Vi, prečastiti gospod, ste na samostojni poti ravno tisti cilj dospeli. Zares! stvar sam po sebi in čast našega starega, velikega in žalibog! mnogoterno napačno poznanega naroda je vredna, da se trudijo in potijo blagodušni domorodeci o nji. Le verlo napredujte, prečastiti gospod, na ti poti, po kateri novo luč prižigate v razsvitljenje naj tamniših zadev naše zgodovine! Resnica se bo po tacih preiskavah eddalje bolj odkrivala, in prej ali pozneje ji je zmaga gotova. Kar mene zadeva, vseskozi pazljivo prebiral Vaše spise, in serčno me bo radovalo viditi: da na srečno začeti poti mirno in možato napredujete.

Z zagotovilom izvrstnega spostovanje, itd.

V Pragi 29. junija 1853.

Paul Jožef Šafařík.*

kako bodo ukrenili, kajti Gautschova postava ni zadovolila žive duše.

Na Moravskem se je že pričelo volilno gibanje za deželno-zborske volitve, dasi le-te še niti razpisane neso. Kakor kaže, bodo tudi tu Mladočehi po večih krajih postavili svoje kandidate. Tudi Nemci so se jeli živo gibati, da si ohraňajo svoj „Besitzstand“. Da je ta „Besitzstand“, rekte nemška večina v deželnem zboru, najhujša krivica — ako pomislimo, da so $\frac{3}{4}$ prebivalstva slovanske — to gotovo niti najmanje ne peče nemške vesti.

Bivši minister naših vnanjih zadev, grof Andrássy je umrl na Voskem. Življenje tega moža, ki je usodopolno vplivalo na svetovno politiko, bilo je burno in slikovito. Rodil se je leta 1823. Leta 1848 udeležil se je revolucije, vsled česar ga je vojno sodišče in contumaciam obsodilo k smrti na vislicah, in so ga res leta 1851 obesili, seveda samo in effigie, to se pravi le po imenu, ker njega samega neso imeli. Leta 1860 so ga pomilostili in mu dovolili, vrniti se v domovino. Leta 1867 imenovali so ga ogrskim ministrom-predsednikom, kar je vzbudilo veliko navdušenje mej Madžari. 1871. leta postal je minister vnanjih zadev in cesarske hiše. Najznamenitejša čina njegova sta bila okupacija Bosne — dasi so se jej Madžari z vso silo protivili — in sklep nemško-avstrijske zveze. Ali bode politika, ki jo je uvel ta mož, res donašala dobrega sadu državi našej, mora še le pokazati bodočnost. Mi nemamo vere do nje.

Cudna pa je vsakako pot od vislic do najvišjih dostenjanstvi in odlikovanj.

Vnanje države.

Stališče ruske vlade obznači neki dopis v „Pol. Corr.“ sledče: Najnovejši dogodki v Bolgarskej neso nikakor premenili nazore in namene ruske vlade, kateri so predobro znani vsled oficijoznih izjav in izjav vladinih organov.

Afera Panica je še vtrdila ruski kabinet v njega bolgarskem programu. Ker pa je glavni smoter politike ruske vlade, da se ne ruši evropski mir, ogibal se bode vsem dejanjem, katera bi merila na silovito premembro političko in se bode protivila se svojimi sveti in svojimi vzgledi naporom nekaterih korifej slavofilske stranke glede na bližajoče se bolgarske volitve.

V teku tega leta sestala se bode v ruskem finančnem ministrstvu posebna komisija, katerej bode nalogi, da pregleda in deloma premeni predpise za rusko konsularsko osobje.

Volilno gibanje za nemški državni zbor bilo je viharno. Osobito so bili agilni socijalni demokrati. Ti-le upajo, da si priborijo obilo tal ob teh volitvah. To kaže, da Bismarck neso dosti pomagale vse postave proti socialistom.

Sveti oče papež zahvalil se je nemškemu cesarju za postavo ob vojnej dolžnosti dijakov bogoslovja.

in Ambidravov sonet*

Zdravstvuj nam brate! Tako Te pozdravlja Slovenec u veselju srčnem vsak, Ker ti odganjaš hrabro stari mrak — Tvoj bistri duh mu novo moč pripravlja.

Slovenca stara slava se izbavlja, In vidil bode svet, kak bil je jak, — Odnekaj slavni — zmiraj korenjak, Čeravno laž u blato ga postavlja.

Naprej! — s tim mečem, s katerim Ti bojuješ Premagal boš, — ker meč je ostri Tvoj Resnice blagoslov posvetil svete;

In ker Ti mater Slavo tak spoštuješ In novo vežo stavljš slavno njej, Tak tudi za Te ona vence plete.

Slavus Ambidravus*.
(Dalje prih.)

* Nov. 1853 str. 101.

Vitaljanskem parlamentu zlorabijo pravo do stavlenja interpelacij. O vsakej malenkosti interpelujejo dotednega ministra. Ministerstva predsednik Crispi skušal je odpraviti to zlorabo s tem, da je predlagal, da se določi le en dan v tednu za interpelacije, kateri predlog je zbornica vsprejela z veliko večino.

D O P I S I .

Iz Pulja, 17. februarja t. l. (Izv. dop.)

Kakor ste bili tudi v „Edinosti“ objavili, pripredila je čitalnica naša dne 15. t. m. svoj vsakoletni, običajni ples. Renomé tega našega plesa raste od leta do leta. Letošnji pa je posebno odločno pokazal svojo napredajočo tendenco; prekošil je vse svoje prednike. Moment ta je tem važnejši, ker so nam nagajati hoteli z neke strani, od koder bi bili to najmanje pričakovani — od tukajšnjega društva veterancev. Dasi je to društvo že popred imelo svoj ples, priredilo je, hoteč nam kljubovati, prav isti včer in v zgornjej dvorani istega poslopja zopet ples. A gospodom je izpodletelo: nam neso prav čisto nič škodili, pač pa v materialnem in moralnem oziru — sami sebi. To si bodo menda zapomnili.

Dvorana „All' Apollo“ bila je z zelenjem in eksotičnimi rastlinami tako krasno odčlena, kakor še nikdar. Občinstva pa se je sešlo toliko, da smo bili s prostori v zadregi, navzlic istini, da je bila pri vhodu stroga kontrola glede tachih oseb, ki bi mogle se svojim pohodom škodovati ugledu našega društva. Kot nekako merilo glede udeležbe naj nam služi ta okolnost, da je zadnjo kadriljo — ob 3/4 ure zjutraj — plesalo 44 parov. Ples so se svojim pohodom počastili gospod okrajni glavar Conti, gospod župan Rizzi in gosp. okrajni sodnik. Pri dohodu gosp. okrajnega glavarja zasvirala je godba cesarsko pesem. Gospodičina Grumova pozdravila ga je primernim nagovorom, načemur se je gospod glavar v lepej slovenščini zahvalil. Po besedah glavarjevih zaorili so živio-klici po dvorani. Obiskalo nas je več častnikov in uradnikov. Jednoglasna sodba vseh navzočih bila je: to je krasno!

Nas posebno veseli ta lepi vspeh, ker kaže, da si pridobivamo tal v socijalnem življenju, kar mora uplivati tudi na politički naš ugled.

Hvala vsemu veseličnemu odseku, v prvej vrsti pa hvala njega predsedniku gospodu Zlobecu! Ta gospod se je res obilo trudil in ima brezvombeno velik del zasluge. Čitalnici pa naj bode ta vspeh v spodbubo, da napreduje po ravnom potu, ne plašeč se polen, ki se je pod noge mečjo od te ali one strani. Naprej zastava slave! Colloredi.

Iz Divače, 19. februarja 1890. (Veselica v podporo pogorelcem v Ležečah).

Zadnji dan januvarja meseca je bil nesrečen dan za vas Ležeče, kajti valed silnega požara je bilo vpepeljenih več hiš in gospodarskih poslopij, kakor tudi mnogo poljskih pridelkov in raznotegega orodja. Škoda je bila ogromna. Da bi se ubožnim pogorelcem njih tužno stanje vsaj nekoliko olajšalo, je slavno županstvo nakelsko ukrenilo prirediti v 15. dan t. m. veselico v Divači, katere čisti dohodek je namenjen v podporo nesrečnikom.

V dično okrašnji dvorani g. Jakoba Obrsnala se je na večer okoli 9. ure nabralo mnogo ljudstva, ki je do blizu 11. ure častilo Terpsichoro. Potem je bila tombola, ki je dala lepega dobička, ker so bili dobitki večinoma darovani od blagih src. Slava jim! Ko je bila tombola zvršena, se je zopet v najlepšem redu in miru plesalo do 4. ure zjutraj. Med počitkom sta nas pa zabavali: možki pevski zbor sežanski in mešani zbor lokavski. Comp.

Hvala jima! Bodil mi dovoljeno, pohvalno omenjati g. postajnega načelnika Auerja, ki je dal potrebne zelenila v odločenje dvorane in sam se mnogo trudil, da se je okrašenje dostojo izvršilo. Škoda, da uljudnega gospoda kmalu izgubimo. Govori se namreč, da pojde kmalu v pokoj. Bog mu daj mnogo let pokojnino uživati; nam pa njemu sličnega naslednika! Veselica je dala, kakor sem poizvedel, bлизу 153 gld. dohodka, kar bo lepa pomoč. Svet raja, a tudi reveža ne zabi! B.

Iz Ajdovščine, 14. februarja t. l. (Izv. dop.) Ples rokodelskega podpornega društva vršil se je prav posebno slovensko. Dvorana sicer ni bila natlačena, kakor druga leta; najbrž je temu bila kriva bolezen in so se društveniki bali prehlajenja (?). Mnogo jih je tudi, ki se rajše spravijo v krēmo za peč, ter tratijo čas z igranjem na karte (terjonf). Po naših krēmah se posebno rado prebira tista podobice. Sramota je, da se je veselice udeležilo samo — čujte! — šest rednih udov. Mladina z okolice se pa ni bala prehlajenja, in so nas v še precej obilnem številu obiskali.

Ta nebrižnost pravih udov je tembolj žalostna, ker je bil dohodek namenjen za društvene koristi. Zato pa temvečja hvala gospodom podpornim udovom, ki so v obiljem številu prišli in tako pokazali zanimanje za društvo. Pokazali so, da čutijo z nami delalci. Zabavali smo se pa vendarle dobro.

Od.

V Šempasu, 17. februarja. (Izv. dop.) Slavno uredništvo! Prosim Vas, da blagovolite sprejeti v cenjeni list sledeče vratice: Povedati moramo slavnemu čitajočemu občinstvu, kako je tukaj v Šempasu in da ni vse tako, kakor je g. dopisnik „Muha“ poročal v 3. in 14. številki „Edinosti“. Zakaj molči g. dopisnik o onem protestu, kojega so tukajšnji občinari podali tukajšnemu čast. župnijatu? V tem protestu tukajšnji občinari odločno obsojajo postopanje županstva in nekaterih starešin v klučarskej in cerkovniškej zadevi. Ali ne ve g. dopisnik in ne sliši nič, kaj ljudstvo govori in kako je ljudstvo silno razčašeno zarad postopanja županstva in nekaterih starešin. Ako g. dopisniku to ni znano, je pa znano gotovo županstvu in dotičnim starešinom, ker je eden teh rek: „Kaj ljudstvo vkaže, dokler smo mi, mi vkažemo!“

Kar g. dopisnik pripoveduje o požaru pri F. Humarju, tudi ni resnica, in je mogoče, da pri požaru niti bil ni. Ljudje so ogenj še le zapazili, ko je plamen že visoko švigel. A potem je takoj začelo biti ob plat zvona. Cerkovnika torej ne zadene nikaka krivda. Ljudstvo dobro ve, zakaj g. „Muha“ tako lažljivo piše; namen mu je, očrtniti našega častivrednega župnika. Nasprotniki g. župnika se ustijo, da toliko časa bodo nagajali s tožbami, dokler se ne poda g. župnik v pokoj. Tako počenjajo tukaj nekateri, kateri bi moralni drugim dajati lep vzgled.

Nas g. župnik službuje tu že čez 25 let ter je za nas veliko dobrega storil. Akoravno ima g. župnik že nad 73 let, je vendar še na telesu in duhu krepak in zdrav, ter vse svoje dolžnosti opravlja tako, kakor da bi bil še le 50 let star. Po drugih farah so ponosni, ako imajo med sabo toliko let svojega dušnega pastirja; tukaj pa nekateri mogočneži uprav protivno delajo.

Kar se tiče oznanila, da ima tudi g. kaplan cerkveni kluč, vedi gosp. dopisnik, da je bilo tako že od nekdaj, samo zdaj nekaj let sem ne. Ako se pripeti kaka nesreča, je dobro, da se najde cerkveni kluč na večih krajih. Ker nasprotniki tukajšnjega častitega župnika ne morejo dosegiti po ravnej poti, skušajo pa z lažmi, pretiranjem in zavijanjem. Sicer bode pa prislo še marsikaj na dan o tej „aferi“, kar ne bo ljubo g. dopisniku „Muhi“ et Comp.

Tudi jaz želim, da bi se postavnim potem za vselej konec storilo tej splošnej „anarhiji“, ter vstreglo ljudstvu, ne pa nekaterim mogočnežem, kateri na vse mogoče načine nasprotujejo g. župniku, ne hoteči slušati ljudski glas in njega želje.

Namesto, da se sl. županstvo vtika proti volji ljudstva v cerkovniško zadevo, naj bi rajše obračalo svojo skrb za občinske reči. Naša občinska in druga pota so v tako slabem stanu, da skoraj ni mogoče po njih voziti. Ali županstvo noče ali nemore potruditi se, da bi se ista postavila v dobr stancu. Kar zadeva silno pereče vprašanje glede dolga Zevnikovega žita, nema županstvo, oziroma starešinstvo volje in časa, da bi se pečalo s to zadevo. Tukaj, tukaj, g. dopisnik „Muha“ poglejte in zabrenčite na uho tukajšnjim voditeljem! Pa ne črnite g. župnika, kateri ima zasluge, kakoršnih vi nikdar ne boste imeli.

Sicer imam še marsikaj v „torbi“ za g. dopisnika „Muha“; bode že prišel čas za to.

Eden v imenu več drugih.

Domače vesti.

Dohod. Te dni se je mudil v Trstu zapovednik c. kr. mornarice admiralski baron Sterneck.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabralo se je pri maskiranem Sokolovem plesu 5 gold. 17 kr. Srčna hvala.

Za otroški vrt v Rojanu darovala je v Bazovici dne 19. t. m. v gostilni zbrana družba 86 kr. kot ostanek računa.

Sokolova maškerada. Še le pred kratkim začel je „Sokol“ zopet razvijati svoja krila, in že se zbira pod njegovo okrilje mnogobrojno slovensko občinstvo tržaško in zmerom lepše in lepše postajajo veselice, ki jih priepla to eminentno narodno-društvo. Vse prejšnje veselice pa je prekosila maškerada, ki se je vrnila zadnji dan pusta v redutnej dvorani. Mnogo se je pričakovalo, sodeč po pripravah, že več pa nam je prinesel ta res sjajni ples. V lepo okrašnji dvorani zbrale so se okusno opravljene maske obojega spola v obilnem številu. Zastopniki vseh narodov dali so si ta dan rendez-vous pri čilih Sokolaših, ki so v svojej okusnej opravi goste sprejemali in kot vladni gostitelji vodili gospodinje in gospe v plesno dvorano, kjer je vladalo pisano in veselo življenje. — Turški paša slovenskega pokoljenja, predsednik ravnokar iz Bosne, kjer je zapustil, kakor je sam trdil, harem z 900 najlepših žensk, pozabil je na svoj od praočev dedovani ardi proti Slovanom in plesal je mazurko z lepo Poljakinjo in z brdko, v narodne barve opravljeno Črnogorko. Prav še vedno se je „tehnicna ljubezni“, zares krasna maska. Tam zopet korakali so ponosno trije Španjolci, bogato v svilo in kadifo oblečeni, šaleči se z našimi brhkimi okoličankami, katere so v svojej krasnej narodnej nošnji prav lepo harmonizirale z mnogobarvnostjo drugih kostumov. Vesele so se svojimi brati Sokolaši vrtele prav pridno sestre „Sokolke“, katere se svojo ljubeznjivostjo in čilostjo so gotovo pridobile marsikoga za sokolsko stvar. Največ smehu in veselosti pa je zbudilo pet pierrotov, ki so z neumorno vstrajnostjo od prvega koraka v dvorano do zadnjega trenutka se svojimi šalamami, skakanjem in burkami razveseljevali občinstvo, nepozablja naših narodnih dolžnosti in posebno podružnico sv. Cirila in Metoda, za katero so pri odmoru se svojo godbo zaslužili 5 gld. Preveč bi bilo opisovati vse maske, ki so povisavale bliščega plesa, omemiti se moramo na to, da se nekatere na kratko omenimo: krasna in dovitipa Gorenjka prišla je iz Kranja zavabiti se svojim humorjem naše gospode, katere je tako poznanstvo iz daljnega Gorenjskega zelo iznenadilo. Postavna Kranjca sta stopala prav gravitetično v družbi z orjaškim okoličanom se staro-

davnim frkindežom na glavi, kateremu se menda ne najde para v okolici. Videl si ciganke in Rumunke, krasno Grkinjo, domino in fantastične kostume, ki so se združili v krasen sklad različnih barv. Pred odmorom plesali so naroden ples „Kolo“, ki ga je drugo občinstvo z največjim zanimanjem gledalo. Do ranega jutra vrtili so se plesalci, neumorne in veselo uživajoč še enkrat radosti umirajočega pusta. Vsem vdeležencem ostane ta zabava gotovo v najlepšem spominu in družtvu „Sokol“ je lahko ponosno na tak vspeh, ki ga ima pripisati v velikej meri tudi simpatiji in priljubljenosti, ki jo vživa to družtro v narodnih krogih in ki si jo pomnožuje s takimi veselicami. Bila je to prva maskerada ki jo je „Sokol“ priredil in bila je krasna, dal Bog, da bi imela še veliko in še krasnejših naslednic. Te smemo se načelati, ker je letošnja maskerada navdušila tudi — kakor so nismo zadržite — vse one dame, katere niso došle maskirane. Pripomniti nam je še, da je prvo kadiljo plesalo nad 100 parov. Mi pa moramo biti vrlomu odboru hvaločni na njegovem trudu.

Oblonica. Predvčeranjem je zmagalo let po smrti cesarja Josipa II., ki je hotel, kakor znano, vse avstrijske narode kar čet noč pretvoriti v Nemece, ter je razklical nemščino za edini dežavni jezik. Umrl je v 49tem letu svoje dobe. Nemški liberalni listi in uradna glasba so ga o tej priliki hvaločno spominjajo v posebnikih člankih. Mic njegovej duši!

Nekateri utrije pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah misijo napraviti „dramatični odsek“. Na čelu tega odseka boste držtveni pevovedja g. Skalevič. Pri zadnjem veselici dne 15. t. m. so sodelovali nekateri udje družta — in to že nasdušilo tudi druge ude, da hočejo sodelovati pri bočnih družtvenih dramatičnih predstavah.

Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju imelo je danes ob 20. uri zjedraj slovesno mašo vodušnico v „Schlosskirche“ (Alserstrasse) za svojim pokojnim čestnim članom, prečastim g. Davorinom Trstenjakom, katere je duroval prečastiti gospod Karol Klun, državni poslanec. Pri maši je pel pevski zbor akad. društva „Slovenija“.

Obzravnava profil metatcem petard Dominiku Sacco, Attilju Clementiniju, Alfonzu Rascovichu in Kamilu De Franceschiju zvrešla se je včeraj. Naturalo se je obilo občinstva; dvorana, stopnice in hodniki bili so prenapolnjeni. Ob 6½ uri zvečer so razglasili razsodbo.

Vse zatečence je sodišče spoznalo krivimi v zmislu zatečbe in je občodoilo Clementinija, Rascovicha in Sacco na 15letno, De Franceschija na 2letno ječo, poostreno z jedsim postom vsaka dva meseca in posamežnim zaporom. Sacco bodo vrhu tegaz-deže iztirali. Razsodba je sledje vtemeljena: Dokazano je, da so razne, vladu sovražne osobe ob raznih prilikah, posebno pa ob patriotskih slavnostih, s tem pripejale državi sovražne demonstracije, da so metale petarde ali dale take metati in takim načinom meščane begale in plasile. Iz izpovedanj Sacco-a, kakor tudi po preiskavi, katera se je vršila v njega stanovanji, se je konstatisalo, da je imel v svojih posesti petarde, kakor tudi material za narjenje petard; pri njemu se je tudi našlo tiskovino z napisom: „Circolo Garibaldi, Sezione Pisine“. Dokazano je, da je na predvečer odkritja spomenika, dne 24. marca, na trgu pred kolodvorom počila petarda, katera je težko ranila nadzornika policije; da je jedna petarda počila pri Lloydovem poslopu; da so počile petarde dne 6. junija na dvorišču hiše, v katerej je stanoval konsul Durando; dne 17. avgusta, na predvečeru rojstnega dne cesarjevega, pa na lesnem trgu in v ulici via S. Francesca; da so bile vse te petarde po jednem zistem prirejene; da so bili v nekaterih teh petard košček neke plošče, katero so našli pri Sacco-u; da so našli v enej petardi jesček papirja z na-

pisom: „Circolo Garibaldi, Sezione Pisine“. Dokazano je po izreku kemikov-izvedencev, da so bile te petarde, razun onih, ki so podile dne 24. marca in 9. junija, ravno tako konstruirane, kakor ona, katero so našli pri Sacco-u. Po izjavah Sacco-a je dokazano, da so tudi drugi zatoženci skrivi, ker so pomagali delati petardo; pozneje trditve zatožencev Sacco, da drugi zatoženci niso pomagali delati petard, so absurdne, ako jih primerjamo z izjavami Sacco-a, katere je storil, ko so ga konfrontovali z drugimi zatoženci in ko je ostal pri svojej prvotnej izjavi. Dve priči sti potrdili, da so bili zatoženci v najožjem prijateljstvu in da so se shajali v stavanju Sacco-a, osobito ob nedeljah. Z ozirom na izjavo Rascovicha, katero je storil v pogovoru z jednim ječarjem, zamreč: „tukaj je obilo tato, a jaz sem radi nečesa druga tukaj, in vsaj so bile petarde samo s smodnikom napolnjene“ — z ozirom na to, da so dobili pri De Franceschiju skrivnostno pismo, v katerem so bili nujigljeni, kako pritejati petarde; da je bilo pojasmilo njegovo gledé tega pisma jake nedostatno in da so petarde z dne 24. marca in 9. junija niso bile tako prirejene, kakor druge — izgovorito je sodišče svojo obsodbo. — Glede rekurza izgovorili so si obsojeni čas za pismek.

Peplnica. Kakor druga četa, se je tudi minolo sredo obhajala v Trstu in njega okolici peplnica z običajnem korzom pri sv. Andreju, v okolici pa z pegrebom pusta pri sv. Ivanu in z brezmejnimi popivajem. Korzo pri sv. Andreju je bil letos posebno živahn; tu so se zbrala vse lepe in grde tržaške možuželjne gospodičine in njih majice, kakor tudi pomežikajoči gospodiči, peš, v kočijah, na konji, na koleh itd. Mnoge elegancije in baharije, šopirnosti in potrate. — Pri sv. Ivanu in drugod po okolici so pa pustni norci zakopavali svojega očeta — pusta. Najbolj je bil obiskovan že zdavnaj navaden pogreb pusta pri sv. Ivanu. Za krómarje ni je ugodnejše prilike memo te, kajti, ko se je „pust“ na tratinu pred cerkvijo sv. Ivana slovesno zažgal, vseje se občinstvo v telphah v gostilne, ter ta pridno zalisti, dokler je v žepu kak belič. Letos je bil pustni pogreb nekoliko zalednejši, kajti javna straža je radi nastalega vetra morem prepovedala, truplo — iz cunji in slame — javno sežgati. Potlikem pustnemu kriku in veselosti nahajamo se zdaj v postu, ter nam je misliti nekoliko tudi na — pokoro.

Laška kultura. Dne 17. t. m. imel je peti v kraljevem gledišču v Parni mej družini tudi slovečki beritonist Kaschmann, vojaški begun in irendentist, rojen v Istri in izrejen v Trstu, nek komad iz opere „Ernani“. Ker je pa nekoliko zbolel, ni mogel isti večer nastopiti, ter ga je nadomestil nek drugi bariten. Ko je občinstvo zadnjega zagledalo na očru, jelo je mogočno pleskati, kmalu na to pa divje kričati: „proč s prokletim Hrvatom, proč z Kaschmannom!“ Kakor obsedeno šlo je potem pod njego okno in pred neko drugo hišo, kjer so mislili da se nahaja, ter ponavljalo divji svoj krik. Policia jih je siloma umirila in razpráila. — Tako se počenja v „svobodnej in omikanji Italiji“ celo z avstrijskimi podaniki, ki so njej na ljubo odtegnili se vojaštvu v Avstriji, samo za to, ker so morebiti hrvatske narodnosti. Kaj bi se pa zgodilo, ako bi Kaschmann bil res Hrvat in ponosen svojega rodu, koga je on izvestno nesramno zatajil? —

Glasbene Maticne šole v Ljubljani dovršila je prvo polletje šolskega l. 1889/90. Vspeli so bili izborni. V to šolo hodi sedaj 170 učencev; možki zbor, poleg katerega je posebna zborska šola, šteje 80 pevcev; vseh učencev in frekventantov je torej skupaj 250.

Uspehi lastne režije. Kakor znano, sklenil je deželni zbor kranjski v seji dne 18. oktobra 1888, da se uvede lastna režija za pobiranje samostojne deželne naklade na žgane opojne tekočine. Kako koristen

za našo ožjo domovino je bil ta sklep, razvidno je iz nastopnih števil. Leta 1889, ko se je lastna režija začela, bilo je 187.050 gold. 98 kr. kosmatega dohodka, troškov pa 37.011 gld. 97 kr., torej ostane v preteklem letu deželi ē istega dohodka 150.039 gld. 01 kr. — Sl. N.“

Za dolensko železnico je po dotičnih krajih agitacija kaj živahna. Občine, korporacije in zasebniki podpisujejo svote, vsak po svojej noči. Mi hvalimo Dolenje, da so se stvari prijeli s tako eneržijo. Vse odvisi seveda od tega, ako ima vlada resno voljo, pospeševati gradnjo te železnice. Zadnji čas bi bil, da se spomni na južne dežele, ki so v tem pogledu res grozno zanemarjene.

Ženska hijena je nekda nedavno razkosala na drobne koščekе lastno novorojeno dete, ter ga vrgla v stranišče. Nek zidar je pri čiščenju zadnjega to zapasil, ter policiji naznani, koja pridno preiskuje.

Poskus samomora. Nek 62letni Ivan Glaser, lekarničar si je predminolo noč na novej cesti, držeč v Miramar, z brivno britvijo prerezal žile na rokah, hoteč umreti. Pobrali so ga in prenesli v bolnico.

Mrtvoud je zadel 56letnega težaka Antonia Baveona iz Prvačine pri delu na marsnem polju (Campo Marzio), ter ga koj usmrtil.

Mesreča. Dolinski nadžupan gosp. Iv. Slavec peljal se je 17. t. m. zjutraj na polje z vozom, pri kojem sta bilo vprežena njegova precej spočita vola, koja sta se nakrat splašila. Gosp. nadžupan je kaj nesrečno telebil na tla ter ostal nekaj časa v nezavesti. Obraz si je močno poškodoval in izbil en zob. Upa se, da v malo dnek okreva, a sedaj mora vendar doma počivati.

Menadoma umrl. 17. t. m. na večer došel je mladenič, kakih 20 let star, v kavarno „Imperiale“ in zahteval čašo čaja. Zabaval se je z drugimi gosti. Kar naenkrat te zvrne raz stol in izdihue kmalu svojo dušo. Zdravniška pomoč došla je prepozno.

Gospodarske in trgovinske stvari.

Borza.

(Dalje.)

Druge vrste borz so one, ki se bavijo s trgovino dragocenih kovin ali denarja in vrednostnimi papirji. Novec, kakoršnega imamo v prometu, nema zmerom iste veljave. Očkini n. pr. rastejo ali padajo; zdaj imajo večjo, zdaj zopet manjšo vrednost. Zlat ali srebrn denar tudi v vrednosti raste in pada. Vse to prouzročuje borzu.

Na borzi se določajo in sklepajo poslovni namesti: vriče se pogajanja, kupujejo ali prodajo razni vrednostni papirji n. pr. delnice, državni papirji itd., pri tem pa ni treba, da se roba nosi na borzo. Ko je borza sklenjena, dolične stranke, ki so kaj završile, morajo izpolniti svoj sklep.

Tu moramo nekoliko pojasniti v alutu ali v rednoto. Valutino vprašanje je uprav sedaj na dnevnom redu v Avstriji in bille so se zadnji čas konferenčije z namenom, uravnati pri nas valuto namesto, učiniti tako, da bi kovan denar (zlat in srebrn, kakor tudi zadnja) imel jednako veljavo. Do sedaj so bili ti pogovori brezuspešni in težko, da se bi kedaj pri nas uvedla jednaka valuta.

Kaj pa je valuta ali vrednota? Višja oblast določuje, da se denar morekovati od zlata ali srebra. Kadar državna oblast odredi, da se mora denarkovati iz te ali one kovine ter pooblasti vsakogar, da denar iz te kovine skovan, prejema v prometu za stanovitno ceno, zove se to: valuta.

Vsakdo torej mora enak denar za naznačeno določeno ceno prejemati in izdavati. Denar ima tedaj nek „prisiljeni promet“ (Zwangscours — corso forzato). Za isto po državi določeno ceno mora pa prejemati ta denar samo državljan te dr-

žave, ne pa inostrane, ki je obvezan izpolnjevati le naredbe svoje države. Radi česar ima denar le deželno valuto ali vrednost.

Denar pa, kakoršnega izdaja država, nema zmirom tudi stvarne vrednosti. N. pr. srebrn goldinar nema v sebi kovine — srebra — koja bi bila vredna resen goldinar. Tuje inostrane tedaj, ki ni obvezan sprejemati našega denarja za ono ceno, za kojo ga prejemajo drugi državljanji, ne prša, kako ceno ima goldinar v Avstriji, ampak, kako stvarno vrednost ima.

Valuta deli se v dve sorti namreč v: a) jednostavno in b) dvovrstno. Država se pri naredbi glede denarja mora odločiti, je li hoče kovati samo zlat ali srebrn denar ali oba. V prvem slučaju je valuta jednostavna; v drugem dvovrstna.

Enostavna valuta je tudi dve sorte: zlata ali srebrna, ravnoč se po tem, je li v porabi samo zlati ali samo srebrni denar. Onemu denarju, ki je v porabi, pravi se tekoči ali kurantni denar in vrednost vseh premičnih in nepremičnih stvari meri se po vrednosti tega denarja. Če je n. pr. tekoči denar srebrn, 1 gld. a. v. = 11½ gramov srebra. Mali denar, ali takozvani drobiž, se kuje tudi iz srebra, namešanega z drugimi snovmi n. pr. z bakrom.

(Dalje prihodnjie.)

Tržno poročilo.

Cene se razume, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

	Cena od tor. do fer.
Kava Mocca	100 K. 131.— 133.—
Rio biser jako fina	— — —
Java "	122.— 123.—
Santos fina	108.— 109.—
" srednja	104.— 106.—
Guatemala	— — —
Portorico	128.— 130.—
San Jago de Cuba	134.— 136.—
Ceylon plant. fina	132.— 134.—
Java M. ang. zelena	112.— 113.—
Campinas	— — —
Rio oprana	— — —
" fina	107.— 109.—
" srednja	102.— 104.—
Cassia-lignea v zaboljih	31.— 31.50
Macisov cvet	420.— 430.—
Ingber Bengal	21.— 22.—
Papar Singapore	73.— 74.—
Penang	56.— 58.—
Batavia	60.— 62.—
Piment Jamaika	39.— 40.—
Petrolej ruski v sodih	100 K. 7.75 8.—
" v zaboljih	9.50 10.—
Uje bombažno amerik	36.— 37.—
Lecco jedilno j. f. gar.	42.— 43.—
dalmat. s certifikat	44.— 45.—
namizno M.S.A. j. f. gar.	53.— 51.—
Aix Vierge	64.— 66.—
" fine	60.— 62.—
Bočki puljeski	8.— 8.30
dalmat. s cert.	— — —
Smokve pulješki v sodih	— — —
" v vencih	13.— 13.50
Limonj Mesina	zaboj 4.— 4.50
Pomerance sicilijanske	5.50 6.—
Mandlij Barl Ia	100 K. 92.— 94.—
" dalm. Ia, s cert.	98.— 100.—
Pignoli	69.— 71.—
" srednji	16.50 17.—
Rangoon extra	15.75 —
" II.a	13.75 14.—
" II.b	12.50 12.75
Sultanzine dobre vrsti	34.— 38.—
Subo grozdje (opaša)	17.— 18.—
Cibele	20.— 21.—
Slaniki Yarmouth Ia	sod 7.75 8.50
Polencovke sredne velikosti	33.— —
" velike	36.— —
Sladkor centrifug. v vrednah certifik.	100 K. 32.25 32.50
Fažol Coks	9.— —</td

Samostojno krajcerjev stane jedna škatljica, v kateri je 50 kroglice, pravili lekarji Riharda Brandta Švicarskih kroglice. Ako se jih prav vsak dan rabi, izhaja se z jedno škatljico celo mesec, tako da se potroši vsaki dan komaj par vinarjev. Iz tega sledi, da stanejo grenčice, kapljice za želodec, solne pastile, ricinovo olje, in kakor se zovejo vsa ta sredstva, mnogo več, kakor prave lekarji Riharda Brandta Švicarske kroglice; a teh ne presega nobeno drugo sredstvo, kar se tiče prijetnega, neškodljivega in gotovga učinka pri boleznih želodeca, na jetrah, na žolju in hemoroidih itd. itd. Paziti je treba, da se dobi prave lekarji Riharda Brandta Švicarske kroglice, ker so tudi v prometu premožljivo podobno zavite, tako zavite Švicarske kroglice.

Javna zahvala.

Podpisani odbor se najtopleje zahvaljuje pevovodji družtvu Hrabi. Skaloviču, načelniku žaljive godbe g. Drag. Pertot-u, gg. diletantom Plesniku, Fratniku in nieberu ter vsem onim gospodom, kateri so pripomogli, da se je naša veselica 15. t. m. v vsakem obziru nepričakovano K dobro obnesla.

V Barkovljah, 17. svečana.

Odbor pevskega družtva „Adrija“.

Javna zahvala.

Podpisano županstvo se najljudnejše zahvaljuje vsem blagim dobrotnikom, ki so mu v podporo ubožnih pogorelcov v Ležečah večje ali manjše zneske v denarju poslali. Vzlasti pa se zahvaljuje vsem prečastitim gospodom dušnim pastirjem, ki so med svojimi vernimi nabrali dokaj denarne podpore in jo hitro poslali, kakor tudi slavnemu županstvu sežanskemu, ki jn med občinari nabralo znamenit znesek od 108 gld. 45 kr. ter ga semkaj odrajal. Konečno se tudi zahvaljuje vsem onim, ki so se vdeležili veselice v ta blagi namen, in posebno pa onim, ki so poleg vstopnic darovali večje ali manjše zneske.

Županstvo v Naklem, 19. februarja.

Ferd. Mahorčič,
župan.

Vabilo

K rednej občnej skupščini „posojilnice in hranilnice v Kopru“, koja se bode obdržavala v Kopru dne 9. marca t. l. ob 10. uri predpoludne s sledečim dnevnim redom:

1. Sporočilo tajnikovo o delovanju zadruge v letu 1889.
2. Sporočilo nadzorstva o računih zadruge za leto 1889.
3. Volitev odbora.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slobodni predlogi.

V Kopru 20. februarja 1890.

ODBOR
posojilnice in hranilnice.

Riccardo Dinelli

Via S. Lazzaro št. 15, Trst.

Zaloga alabasta vsake kvalitete
in oblike.

Tovarna za gips

različnih vrst na drobno in debelo.
Izdaje kipe iz gipsa po nizkih
cenah. 4—44

Snovij za obleke.

Peruvien in Dosking za višje duhovenstvo predpisane snovij za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, gasilna družtva, telefodace, lire, lire.

Sukna za biljard in igralne mize, leden tudi nepromocijiv za lovske suknje; pralne snovij, v plaidi za potovanje odgl. 4—12 itd. Vse to se dobri cene nego kje drugod in najboljša, trpežne kvalitete.

Joh. Stikaroski v Brnu (Brünn)

Največja zaloga Avstro-Ogerske. Vzoreci franko. Za gospode krojača knjige z najraznovrstnejšimi in najlepšimi vzoreci. Pošiljavo s povzetjem čez 10 gld. franko. Pri mojej stalnej zalogi v vrednosti 200.000 gl. in pri mojej svetovnej kupljeni se razume ob sebi, da mi ostane mnogo odrezkov; ker pa ne morem razpoložiti uzocev, vzamem take naročene odrezke rad nazaj, ali jih zamjenjam z drugimi, ali pa vrnem donar. Barvo, dolgot in ceno treba je napovedati kadar se naroča take ostanke.

Korespondencija v nemškem, madjarskem, češkem, polskem, italijanskem in francoskem jeziku.

2—20

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu svojo

novo krojačnico,

katero jo odprl v ulici delle Becherie štev. 11, drugo nadstropje.

Josip Vičič,
1—5 krojač.

Za pekovsko obrt

jako pripravna hiša dá se v najem v velikej župnej vasi

Cerklje na Gorenjskem.

Pojasnila daje lastnik hiše: Matevž Kern, trgovec v Cerkljah, p. Cerklje.

Prašek za prsi.

8—1 (Ne kašljaj).

Najbolje sredstvo proti kašlu, hribovosti, hripi, nahodu in drugim kataraističnim afekcijam.

Ena škatljica z navodilom stane 30 kr. Dobiva se edino le v lekarni **Praxmarer** Palazzo Municipale, Trst.

Zvnanja naročila izvršujejo se z obratom pošte.

Kwizda-ja

c. k. izklj. priv.

restitucionálni fluid

(voda za pranje konj).

Služi vsled mnogoletnih izkušenj za jačanje pred in po velikem trudu in po delu daje konju posebno vztrajnost o dirkah itd.

1 steklenica gld. 1.40.

Kwizde Vaselina za konjska kopita proti suhim in lomečim se kopitom Londěk f. 1.25.

Kwizde lép za kopita (umetljivi rog). 1 drožič 80 kr.

Kwizde milo za pranje domače živali, kositrova škatla po 100 gramov 80 kr., kositrova škatla po 300 gramov gld. 1.60. (C)

Pristno se dobri po vseh lekarnah in prodajalnicah mirodij avstr.-og. monarhije.

Da se varuje pomot, prosimo p. n. občinstvo, da zahteva o kupovanju teh sredstev vedno Kwizde preparate in pa se pazi na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po pošti proti povzetiji vsak dan po glavnem skladischi: Kreis-apotheke Korneuburg pri Dunaju

Franz Joh. Kwizda,

c. kr avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobitelj za živinozdravniške preparate.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 5—42

Ludwig Wielich

na Dunaju, IV Weyringergasse 17, ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Nič več kašlja!

PRSNI ČAJ

napravljen po lekarničarju

G. B. ROVIS

v Trstu, Corso 47

ozdravi vsak kašelj, še takoj trdrovaten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dohajajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov.

Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri; ima dober okus in velja en zavoj za 8 dni 40 nvč.

Omenjena lekarna izdeluje tudi pile za prestenje života in proti madronu iz soka neke posebne rastline, kateri uspeh je velik, posebno pri tem trplju, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživajo o vsakem času brez obzira na dijetu. Ena škatla velja 30 nvč.

Plašter in tudi tinktura proti kurjim očesom in debelej koži — cena 3 plašterov za kurja očes 20 nvč. — Ena steklenica tinkture 40 soldov.

Edina zaloga v Trstu v lekarni ROVIS, v Gorici v lekarni Cristofolletti in Pontoni. 2—12

V tej lekarni govorji se tudi slovenski.